

ת"ד 1928/10/12 - מדינת ישראל נגד שרית אמיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

21 ינואר 2014

ת"ד 1928-10-12 מדינת ישראל נ' אמיר
בפני כב' סגן הנשיאה ישראל ויטלסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרית אמיר

ע"י ב"כ עו"ד אברהם ג'ואן

הנאשמת

הכרעת דין

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ב-22.7.11 בשעה 17:40 או בסמוך היא נהגה ברכב פרטי מסוג מזדה בכביש איילון מדרום לצפון והתקרבה לצומת עם רחוב שד' לוי אשכול בחולון.

הצומת הנ"ל מרומזר, אותה שעה פעלה מערכת הרמזורים כתקנה.

באותה שעה נהג יעקב אלון (הנהג המעורב) במונית מרצדס ברחוב שד' לוי אשכול מכיוון דרום לכיוון צפון מימין לכיוון נסיעת הנאשמת ונכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו.

ע"פ כתב האישום הנאשמת נהגה בקלות ראש בכך שנכנסה לצומת מבלי לציית לאור האדום, שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נחבל נהג המונית, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הוראות החיקוק לפיהן מואשמת הנאשמת:

1. אי ציות לאור אדום ברמזור - עבירה על תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. נהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62 (2) בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשמת כפרה בהאשמות המיוחסות לה ונשמעו הראיות

לב טענת ההגנה, הכחשת העובדה כי היא נכנסה אל הצומת בחסות האור האדום. לפי גרסתה היא נכנסה אל הצומת כאשר האור הירוק דלק בכיוון נסיעתה.

מטעם התביעה העידו יעקב איילון נהג המונית ("המעורב").

בוחן התנועה רון שמואלי שערך את המסמכים ת/3 עד ת/14.

רס"ר שבו אריק שערך את דוח הפעולה - ת/15 והגיע למקום התאונה מיד לאחר התרחשותה ושוחח עם המעורבים במקום התאונה.

ועד התביעה שחורי אברהם, עד ניטראלי, שלפני התרחשות התאונה ובמהלך התרחשותה, נסע בכיוון נסיעת המונית בה נהג המעורב יעקב איילון, ובעקבותיה.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת להגנתה.

ראיות התביעה שאינן שנויות במחלוקת :

(1) אין חולק כי מערכת הרמזורים בצומת המדובר, במועד הרלוונטי, פעלה באופן תקין.

(2) לא יתכן מצב, לפי תוכנית הרמזורים בו : הן בכיוון נסיעת הנאשמת והן בכיוון נסיעת הנהג המעורב דלק אור משותף ירוק. (ראה ת'7, מופע 1 למונית "המעורב" - מופע 3 לנאשמת).

השאלה שבמחלוקת :

גרסת הנאשמת - "נסעתי בחסות האור הירוק בעדשת הרמזור שבכיוון נסיעתי".

גרסת התביעה - הנאשמת נסעה בחסות האור האדום בעדשת הרמזור שבכיוון נסיעתה.

עדי התביעה -

עדוּתו של העד שחורי אברהם מדברת בעד עצמה:

בחקירתו הנגדית הדגיש שוב וציין :

עדות זו, דומה בעיקריה לעדות שמסר העד בעת חקירתו במשטרה והוגשה על ידי ההגנה (נ/1).

לפי עדותו בנ/1 - הוסיף העד וציין כי מיד לאחר התרחשות התאונה, נהגת המזדה "יצאה מהרכב ללא פגע כשהיא המומה ואמרה שלא ראתה את הרמזור".

עד התביעה יעקוב איילון הוא הנהג המעורב, לפי עדותו הוא נסע בשיירה, הוא התקרב אל צומת חולון וכל כלי הרכב נסעו באור ירוק והוא אחריהם, בחסות האור הירוק. בזווית העין הוא הצליח לראות ברכב הנאשמת שהגיח משמאלו בצומת וחבט ברכבו. רכבו בו הוא נהג הסתובב ועלה על אי התנועה.

עד התביעה, רס"ר שבו אריק העיד, עדותו נשענה רובה ככולה על דו"ח הפעולה ת/15, אותו הוא ערך לאחר התרחשות התאונה.

לפי רישומו, הוא הגיע למקום התאונה בשעה 17:28 כאשר האירוע התקבל בשעה 17:11. הוא פגש את המעורבים בתאונה ואת עד התביעה שחורי. העד שחורי מסר לו כי עובר לתאונה בכיוון נסיעתו (של שחורי) דלק האור הירוק ברמזור. הוא הבחין במונית שנסעה בכיוון נסיעתו המשותף ולפניו בדרך. רכב מזדה (רכב הנאשמת) הגיע מכיוון כביש 20 (נתיבי איילון) פנה שמאלה בצומת. מימינה לפני שנכנסה אל הצומת עמד רכב. היא עקפה אותו תוך כדי נסיעה רצופה.

עדותו של התביעה בוחן התנועה רון שמואלי נשענה על המסמכים שערך והגיש לבית המשפט. ת/3 עד ת/14. לפי עדותו, לפי ממצאים בשטח, אין הוא יכול לקבוע מי נהג בחסות האור הירוק או האור האדום ברמזור עובר לתאונה.

לפי דו"ח הבוחן - ת/9, בעת התרחשות התאונה היה מזג אויר נאה, ראות טובה. שדה הראיה היה פתוח לשני כלי הרכב המעורבים בתאונה, למרחקים של 50-60 מטר לפחות.

ברכב הנאשמת הנזק היה בחזית הרכב כאשר הפגוש הקדמי נתלש ממקומו, למונית היה נזק בדופן שמאל.

לא הייתה כל תקלה במערכת הרמזורים שפעלה כתקנה, ואין אור ירוק משותף לשני כלי הרכב המעורבים בתאונה. לפי ממצאיו רכב הנאשמת פגע עם חזיתו בצד שמאל של הרכב המעורב - המונית. כאשר לכיווני נסיעת כלי הרכב המעורבים - עובר לתאונה, ומצב כלי הרכב לאחר התאונה ראה שרטוט ת/14 וליתר התצלומים ת/4 עד ת/6.

כאשר בקש ממנה לגבות עדות, מיד לאחר התאונה, השיבה לו הנאשמת כי היא אינה מסוגלת בשלב זה למסור עדות, וכל רצונה הוא להגיע לביתה.

**"לציין שנהגת המזדה, לא מסרה עדות, אך
בהגיעי לזירה אמרה בע"פ, שלא הסתכלה
על הרמזור אלא היא חושבת שהיא רכב
שנסע לפניו בצומת ולכן נסעה אחרי"**

אשר על כן גביית עדותה נפסקה לאלתר, ובלשונו רשם כך בדוח פעולה ת/13 שנרשם ביום האירוע בשעה 18:00 ושהתקבל בהסכמה:

עדות הנאשמת נגבתה על ידו ביום ה-24.7.11 - כיומיים לאחר התרחשות התאונה.

לפי עדותה, בת/1, היא נהגה באותה העת בחסות האור הירוק, זאת לדעת, בשלב זה, יומיים לאחר התרחשות התאונה, ולאחר שהתייעצה עם עורך דין, היא לא דברה על נהג אלמוני, "שהבטיח לה" כי אין לה ממה לדאוג שכן היא נסעה בחסות האור הירוק.

הנאשמת העידה להגנתה בבית המשפט. לפי גרסתה טרם הכניסה אל הצומת היא נעמדה בעקבות רכב לבן אלמוני שהיה לפנייה, היא נכנסה אל הצומת בנסיעה איטית לאחר שהאור ברמזור שמסדיר את התנועה בכיוון נסיעתה דלק באור ירוק. מיד לאחר התאונה נגש אליה בחור שאמר שהוא שוטר וטען בפניה כי נסעה באור אדום, עוד הם עומדים במקום התאונה, ניגש בחור אלמוני, שאמר שנסע בעקבותיה, שאין לה מה לדאוג שכן היא נהגה בחסות האור הירוק, "הבחור שטען שהוא שוטר - אמר לו "אני ראיתי את התאונה, אני הייתי שם והיא לא נסעה באור ירוק, היא נסעה באור אדום", מאחר והייתה במצב נרגש, היא לא מצאה לנכון לבקש או לקבל את פרטיו.

לאחר שבחנתי העדויות כולן, מצאתי כי עדותו של העד שחורי אברהם היא עדות אמת של עד אובייקטיבי - שאינו מכיר מי מהמעורבים בתאונה, ואני נשען על עדות זו בקובעי כי הנאשמת, היא זו אשר נכנסה אל הצומת בחסות האור האדום ברמזור וגרמה לתאונה בשוא הדין כאן.

כבר נאמר, כי אין חולק כי לא ייתכן מצב לפיו הן לנאשמת והן לנהג המונית המעורב דלק האור הירוק במשותף.

מצאתי סיוע לעדותו של העד שחורי בתגובת הנאשמת לאוזני הבוחן, עת הוא הגיע למקום לחקור את דרך התרחשות התאונה באומרה לו כי, כמצוין בת/13, כי היא לא ראתה את הרמזור אלא נכנסה אל הצומת בעקבות רכב אשר נסע לפנייה.

לא מצאתי כי עדותו ורישומו של בוחן התנועה רן שמואלי - אינם אמת.

לא זאת, אף זאת ציינה הנאשמת, בבית המשפט כי נהג אלמוני ציין בפניה ובפני העד שחורי כי היא, היא זו אשר נסעה באור ירוק ולכן אין לה לחשוש מדבר, אילו זה היו פני הדברים מדוע לא הזכר הדבר כלל ועיקר בעדות שמסרה כיומיים לאחר התרחשות התאונה, עדות שנגבתה ממנה לפי בקשתה מאוחר יותר, שכן היא טענה בפני הבוחן כי היא נרגשת מדי בכדי למסור עדות ביום התרחשות התאונה ולאחריה, האם לאחר יומיים נוספים לא הזכירה ענין העד הנוסף - הכיצד נזכרה בו, באלמוני, לאחר שנתיים?

סוף דבר, בהישעני על עדות עדי התביעה, להם אני מאמין אני מרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, במעמד הצדדים